

POSTANOWIENIE

Dnia 5 grudnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Wiesław Błus

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 5 grudnia 2017 r.,
sprawy **K.M.**,
skazanej z art. 286 § 1 k.k. i in.
z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanej,
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 19 kwietnia 2017 r., zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w [...]
z dnia 5 października 2016 r.,

p o s t a n o w i ł:

- 1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną,**
- 2. obciążyć skazaną kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w [...] wyrokiem z dnia 5 października 2016 r. uznał K. M. za winną popełnienia przestępstw określonych:

1. w art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w związku z art. 11 § 2 k.k. (w brzmieniu nadanym ustawą Kodeks karny z dnia 6 czerwca 1997 r.) i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. w związku z art. 11 § 3 k.k. w związku z art. 91 § 1 k.k. (w brzmieniu nadanym ustawą Kodeks karny z dnia 6 czerwca 1997 r.) w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierzył jej karę roku pozbawienia wolności;
2. w art. 286 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. (w brzmieniu nadanym ustawą Kodeks karny z dnia 6 czerwca 1997 r.) w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierzył jej karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

3. w art. 297 § 1 k.k., 286 § 1 k.k. i 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. (w brzmieniu nadanym ustawą Kodeks karny z dnia 6 czerwca 1997 r.) i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. i w zw. z art. 91 § 1 k.k. (w brzmieniu nadanym ustawą Kodeks karny z dnia 6 czerwca 1997 r.) wymierzył jej karę roku pozbawienia wolności;

4. w art. 297 § 1 k.k. w związku z art. 91 § 1 k.k. (w brzmieniu nadanym ustawą Kodeks karny z dnia 6 czerwca 1997 r.) i za to na podstawie art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. (w brzmieniu nadanym ustawą Kodeks karny z dnia 6 czerwca 1997 r.) w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierzył jej karę 11 miesięcy pozbawienia wolności;

5. w art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w związku z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. (w brzmieniu nadanym ustawą Kodeks karny z dnia 6 czerwca 1997 r.) i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w związku z art. 91 § 1 k.k. (w brzmieniu nadanym ustawą Kodeks karny z dnia 6 czerwca 1997 r.) w związku z art. 4 § 1 k.k. wymierzył jej karę 9 miesięcy pozbawienia wolności;

6. w art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. (w brzmieniu nadanym ustawą Kodeks karny z dnia 6 czerwca 1997 r.) w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierzył jej karę 10 miesięcy pozbawienia wolności;

7. w art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. (w brzmieniu nadanym ustawą Kodeks karny z dnia 6 czerwca 1997 r.) w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierzył jej karę 8 miesięcy pozbawienia wolności;

8. w art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. (w brzmieniu nadanym ustawą Kodeks karny z dnia 6 czerwca 1997 r.) w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierzył jej karę 10 miesięcy pozbawienia wolności;

9. w art. 297 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 297 § 1 k.k. (w brzmieniu nadanym ustawą Kodeks karny z dnia 6 czerwca 1997 r.) w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierzył jej karę po 10 miesięcy pozbawienia wolności;

10. w art. 297 § 1 k.k. i art. 271 § 1 i 3 k.k. i art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. (w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 6 czerwca 1997 r.) w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierzył jej karę roku pozbawienia wolności;

11. w z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. (w brzmieniu nadanym ustawą Kodeks karny z dnia 6 czerwca 1997 r.) i za to na podstawie art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. (w brzmieniu nadanym ustawą Kodeks karny z dnia 6 czerwca 1997 r.) w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierzył jej karę 11 miesięcy pozbawienia wolności;

12. w art. 271 § 1 i 3 k.k. i za to na podstawie art. 271 § 3 k.k. (w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 6 czerwca 1997 r.) w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierzył jej karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 2 k.k. (w brzmieniu nadanym ustawą Kodeks karny z dnia 6 czerwca 1997 r.) w zw. z art. 4 § 1 k.k. Sąd Okręgowy w [...] wymierzył K.M. karę łączną 3 lat pozbawienia wolności oraz orzekł wobec oskarżonej obowiązek częściowego naprawienia szkody wyrządzonej wyżej wymienionymi przestępstwami.

Apelację od wymienionego na wstępie wyroku wywiódł obrońca oskarżonej, który zaskarżył ten wyrok w całości, zarzucając rażąco obrazę przepisów postępowania mającą istotny wpływ na wynik sprawy, tj.:

„I. art. 7 k.p.k. poprzez poczynienie dowolnych ustaleń faktycznych a więc z naruszeniem swobody oceny materiału dowodowego, czego następstwem było błędne ustalanie przez Sąd stanu faktycznego przyjętego za podstawę wyroku, a polegającego na nieprawidłowym przyjęciu, iż:

- K.M. poinformowała R.W., że potrzebuje 30.000 zł, który zgodził się zaciągnąć dla niej kredyt w takiej kwocie podczas gdy takie zdarzenie nie miało miejsca zaś oskarżona nigdy nie kierowała tego rodzaju próśb do nikogo a w szczególności do R.W.,

- 28 kwietnia 2008 r. R.W. zaciągnął kredyt w V Oddziale Kredyt Banku S.A. w wysokości 30.000 zł zaś kwotę kredytu pomniejszoną o 1.500 zł przekazał K.M. podczas gdy K.M. nie otrzymała żadnych pieniędzy od R.W. a zwłaszcza środków z kredytu zaciągniętego przez R.W.,

- K.M. nakłoniła B.W. do zwolnienia się ze spółki C. podczas gdy taka sytuacja nie miała miejsca, zaś ze spółki C. - B.W. zwolniła się sama,

- K.M. nakłoniła B.W. żeby zaciągnęła kredyty na ratowanie firmy i oświadczyła, że będzie go za B.W. spłacać oskarżona podczas gdy K.M. nie nakłaniała B.W. do zaciągania kredytów zaś wszelkie zaciągnięte przez B.W. kredyty były przeznaczone na zaspokojenie potrzeb własnych B.W. i jej rodziny,

- K.M. była obecna przy zawieraniu przez B.W. kredytu w dniu 19 maja 2008 r. w V Oddziale Kredyt Banku podczas gdy K.M. nie towarzyszyła B.W. przy zawieraniu przez B.W. kredytu zaciągniętego na zaspokojenie potrzeb własnych B.W. i jej rodziny,

- B.W. oddała K.M. całą kwotę środków pochodzących z kredytu wraz z dokumentami podczas gdy K.M. nie otrzymała ani złotówki z zaciągniętych przez B.W. kredytów w tym kredytu zaciągniętego w dniu 19 maja 2008 r.,

- K.M. spłacała zaciągnięty przez B.W. kredytu w dniu 19 maja 2008 r. w V Oddziale Kredyt Banku kredyt podczas gdy K.M. nie spłacała tego kredytu gdyż nie miała w tym żadnego interesu, żeby spłacać zobowiązania B.W.,

- K.M. nakłoniła A.H. do zwolnienia z firmy C. w związku z problemami finansowymi tej firmy, podczas gdy A.H. sama zwolniła się z tej firmy zaś C. jest w dobrej kondycji i istnieje do dnia dzisiejszego,

- K.M. nakłoniła A.H. do zaciągnięcia w dniu 22 lipca 2008 r. w Euro Bank S.A. pożyczki oraz kartę kredytową z limitem 4.000 zł podczas gdy K.M. nie nakłaniała A.H. do zaciągania zobowiązań na ten cel, zaś wszelkie zaciągnięte przez A.H. zobowiązania były przeznaczone na zaspokojenie potrzeb własnych,

- K.M. towarzyszyła A.H. przy zawarciu w dniu 22 lipca 2008 r. w Euro Bank SA. pożyczki oraz kartę kredytową podczas gdy K.M. nie towarzyszyła A.H. przy zawieraniu tych umów,

- A.H. oddała pieniądze K.M. uzyskane w dniu 22 lipca 2008 r. z Euro Bank S.A. podczas gdy środki te zostały przeznaczone przez A.H. na zaspokojenie potrzeb własnych i jej rodziny zaś K.M. nie otrzymała żadnych kwot od A.H.,

- K.M. towarzyszyła B.W. przy zaciąganiu kredytu w dniu 2 października 2008 r. w Getin Noble Banku zaś B.W. oddała K.M. całą kwotę z kredytu podczas gdy:

- K.M. nie towarzyszyła B.W.
- K.M. nie otrzymała ani złotówki z zaciągniętych przez B.W. kredytów albowiem środki z ww. kredytu zostały przeznaczone na zaspokojenie potrzeb własnych B.W. i jej rodziny,
 - A.H. oddała pieniądze K.M. uzyskane w dniu 13 października 2008 r. z Getin Noble Banku w związku z zawarciem umowy pożyczki gotówkowej podczas gdy środki te zostały przeznaczone przez A.H. na zaspokojenie potrzeb własnych oraz jej rodziny zaś K.M. nie otrzymała żadnych kwot od A.H.,
 - K.M. zobowiązała się spłacać za A.H. zobowiązania wynikające z umowy pożyczki gotówkowej podczas gdy nie było takich ustaleń zaś środki te zostały przeznaczone przez A.H. na zaspokojenie potrzeb własnych,
 - K.M. nie wywiązała się z zobowiązania do spłaty za A.H. umowy pożyczki gotówkowej podczas gdy K.M. nigdy nie zobowiązywała do spłaty ww. pożyczki,
 - K.M. towarzyszyła A.H. przy zawieraniu umowy karty kredytowej nr VGK/0840190 w dniu 15 października 2008 r. w Getin Noble Banku w Skierniewicach zaś K.M. korzystała z karty podczas gdy:
 - K.M. nie towarzyszyła A.H.,
 - K.M. nie otrzymała ani złotówki z zaciągniętych przez A.H. środków na karcie albowiem środki z ww. kredytu zostały przeznaczone na zaspokojenie potrzeb własnych A.H. i jej rodziny,
 - K.M. nie wywiązała się z zobowiązania do spłaty za A.H. umowy karty kredytowej podczas gdy K.M. nigdy nie zobowiązywała się do spłaty ww. karty za A.H.,
 - K.M. przekazała A.H. poświadczające nieprawdę zaświadczenia o zatrudnieniu A.H. w firmie A. podczas gdy zaświadczenia te zdobyła A.H. od właściciela ww. firmy A. J., którego była znajomą zaś K.M. nie przekazywała A.H. zaświadczenia o zatrudnieniu w firmie A., A.H. przekazała K.M. pieniądze pochodzące z kredytu gotówkowego konsolidacyjnego nr 1622151/K/3/2008 z dnia 22 sierpnia 2008 r. podczas gdy K.M. nie otrzymała ani złotówki z zaciągniętego przez A.H. umowy kredytu gotówkowego,

- K.M. była z A.H. w placówce przy zawieraniu umowy kredytu gotówkowego konsolidacyjnego nr 1622151/K/3/2008 z dnia 22 sierpnia 2008 r. podczas gdy K.M. nie towarzyszyła A.H.,

- K.M. zobowiązała się spłacać za A.H. zobowiązania wynikające z umowy kredytu gotówkowego konsolidacyjnego nr 1622151/K/3/2008 podczas gdy nie było takich ustaleń zaś środki te zostały przeznaczone przez A.H. na zaspokojenie potrzeb własnych,

- K.M. nie wywiązała się z zobowiązania do spłaty za A.H. umowy kredytu gotówkowego konsolidacyjnego nr 1622151/K/3/2008 podczas gdy K.M. nigdy nie zobowiązywała do spłaty ww. pożyczki za A.H.,

- K.M. towarzyszyła B.W. przy zawieraniu umowy kredytu konsumpcyjnego gotówkowego nr 1642481 /K/3/2008 w dniu 28 sierpnia 2008 r. w Getin Noble Banku w Warszawie zaś K.M. otrzymała całość środków z ww. kredytu podczas gdy:

- K.M. nie towarzyszyła B.W.,

- K.M. nie otrzymała ani złotówki z zaciągniętych przez B.W. środków albowiem środki z ww. kredytu zostały przeznaczone na zaspokojenie potrzeb własnych B.W. i jej rodziny,

- K.M. nie wywiązała się z zobowiązania do spłaty za B.W. umowy kredytu konsumpcyjnego gotówkowego nr 1642481/K/3/2008 podczas gdy K.M. nigdy nie zobowiązywała do spłaty ww. pożyczki,

- K.M. spłacała zobowiązania wynikające z umowy kredytu konsumpcyjnego gotówkowego nr 1642481/K/3/2008 podczas gdy K.M. nie czyniła tego gdyż nie zobowiązywała się do spłaty za B.W. jej zobowiązań,

- K.M. przekazała B.W. poświadczające nieprawdę zaświadczenia o zatrudnieniu B.W. w firmie M. podczas gdy zaświadczenia te zdobyła B.W. od M.S., którą знаła zaś K.M. nie przekazywała B.W. zaświadczenia o zatrudnieniu w firmie M.,

- K.M. przebywała w biurze firmy M. nawet w nocy i miała dostęp do pieczętek tej firmy, podczas gdy K.M. nie miała dostępu do biura firmy M. zaś poświadczające nieprawdę zaświadczenia podpisała i sporządziła A. S.,

- K.M. towarzyszyła A. H. przy zaciąganiu kredytu odnawialnego nr 7/80/09 w dniu 4 marca 2009 r. w Banku PKO Banku Polskim na rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowym zaś A.H. oddała K.M. całą kwotę z kredytu podczas gdy:

- K.M. nie towarzyszyła A.H.;
- K.M. nie otrzymała ani złotych z zaciągniętych przez A.H. kredytu albowiem środki z ww. kredytu zostały przeznaczone na zaspokojenie potrzeb własnych A.H. i jej rodziny,

- K.M. nie wywiązała się z zobowiązania do spłaty za A.H. umowy kredytu odnawialnego nr 7/80/09 podczas gdy K.M. nigdy nie zobowiązywała do spłaty ww. kredytu,

- M.J. jest dobrym znajomym K.M. podczas gdy oskarżona nie znała zbyt dobrze M.J., znała go jedynie dlatego, że był mężem A.J. z której usług wróżkarskich korzystała,

- A.J. oraz K.M. wpadły na pomysł uruchomienia groty solnej podczas gdy pomysłodawczynią tego przedsięwzięcia była A.J.,

- M.J. przekazał 6.000 zł K.M. ze środków pochodzących z pożyczki nr 316/10/CZ zaciągniętej w SKOK ARKA w dniu 21 stycznia 2009 r. podczas gdy K.M. nie uzyskała żadnych środków z pożyczek zaciągniętych przez M.J.,

- K.M. prosiła D.B. o przysługę w postaci zaciągnięcia kredytu z powodu trudnej sytuacji w firmie podczas gdy:

- K.M. nigdy nie prosiła D.B. o zaciąganie jakichkolwiek kredytów w celu zaspokojenia potrzeb jej firmy lub własnych,

• D.B. znajdowała się w trudnej sytuacji materialnej, potrzebowała pieniędzy i była zainteresowana pozyskaniem środków na zaspokojenie potrzeb własnych,

- K.M. zaproponowała A.D. zaciągnięcie pożyczki w celu zażegnania problemów finansowych swojej firmy (R. sp. z o.o.) podczas gdy K.M. nigdy nie prosiła A.D. o zaciąganie jakichkolwiek kredytów w tym przeznaczonych na zaspokojenie potrzeb jej firmy lub własnych,

- A.D. przekazała K.M. wszystkie środki z pożyczki zaciągniętej w SKOK Wołomin w dniu 31 marca 2010 r. zaś oskarżona przekazywała A.D. środki na

splataę podczas gdy K.M. nigdy nie pobierała żadnych pieniędzy od A.D. jak również nie przekazywała jej pieniędzy na spłatę albowiem nie korzystała z tych środków. A.D. przekazała K.M. wszystkie środki z pożyczki konsumenckiej nr 2/1410187/2010 oraz preferencyjnej linii pożyczkowej zaciągniętych w SKOK Stefczyka w dniu 27 kwietnia 2010 r. zaś oskarżona przekazywała A.D. środki na spłatę podczas gdy K.M. nigdy nie pobierała żadnych pieniędzy od A.D. jak również nie przekazywała jej pieniędzy na spłatę albowiem nie korzystała z tych środków.

- K.M. prosiła D.B. o przysługę w postaci zaciągnięcia kredytów w SKOK ARKA i w tym celu zawiozła ją do oddziału SKOK w Rawie Mazowieckiej podczas gdy K.M. nigdy nie prosiła D.B. o zaciąganie jakichkolwiek kredytów w celu zaspokojenia potrzeb jej firmy lub własnych, nie wozila też D.B. do Rawy Mazowieckiej,

- D.B. przekazała K.M. całość środków uzyskanych z umowy pożyczki nr 2959/09/CZ w SKOK ARKA jak również zobowiązała się spłacać ww. pożyczkę za D.B. podczas gdy K.M. nigdy nie pobierała żadnych pieniędzy od D.B., nie zachodziły żadne przesłanki żeby oskarżona spłacała za D.B. pożyczki zaciągnięte na zaspokojenie jej prywatnych potrzeb,

- D.B. oddała pieniądze K.M. uzyskane w dniu 2 września 2009 r. w SKOK Jaworzno w związku z zawarciem umowy pożyczki konsumenckiej nr 1/107313/09 podczas gdy środki te zostały przeznaczone przez D.B. na zaspokojenie potrzeb własnych zaś K.M. nie otrzymała żadnych kwot od D.B., K.M. zobowiązała się spłacać za D. zobowiązania wynikające z umowy pożyczki konsumenckiej podczas gdy nie było takich ustaleń zaś środki te zostały przeznaczone przez D.B. na zaspokojenie potrzeb własnych,

- K.M. prosiła D.B. o przysługę w postaci zaciągnięcia kredytu w SKOK ARKA i w tym celu zawiozła ją do oddziału SKOK w Skierniewicach podczas gdy K.M. nigdy nie prosiła D.B. o zaciąganie jakichkolwiek kredytów w celu zaspokojenia potrzeb jej firmy lub własnych, nie wozila też D.B. do oddziału SKOK,

- D.B. przekazała K.M. całość środków uzyskanych z umowy pożyczki konsumenckiej nr 3876/09/CZ w SKOK ARKA jak również zobowiązała się spłacać ww. pożyczkę za D.B. podczas gdy K.M. nigdy nie pobierała żadnych pieniędzy od

D.B., nie zachodziły żadne przesłanki żeby oskarżona spłacała za D. B. pożyczki zaciągnięte na zaspokojenie jej prywatnych potrzeb,

- K.M. namówiła A.H. na otwarcie kawiarenki w budynku w S. podczas gdy przedsięwzięcie to i inicjatywa wyszła wyłącznie od A.H. zaś K.M. starała się jedynie wspomóc koleżankę, ponadto oskarżona w tym czasie starała się rozkręcić swoją działalność gospodarczą w postaci usług księgowych i pośrednictwa ubezpieczeniowego, nie mogła więc wspierać w szerszym zakresie A. H.

- K. M. nakłaniała A.H. żeby starała się o kolejne dotacje z urzędów w [...] podczas gdy działania te były samodzielną inicjatywą A.H.,

- A.H. pożyczyła część pieniędzy pochodzących z dotacji z urzędu pracy K.M. podczas gdy ustalenie to pozostaje w sprzeczności z innym ustaleniem Sądu jakoby A.H. w tym samym czasie indagowała K. M. dlaczego nie spłaca zaciągniętych dla niej kredytów, tym samym ustalenie to jest nielogiczne i sprzeczne z doświadczeniem życiowym.

- A.D. przekazała K.M. wszystkie środki z pożyczki konsumenckiej nr 3/1410187/2011 zaciągniętej w SKOK Stefczyka w dniu 20 maja 2011 r. zaś oskarżona przekazywała A.D. środki na spłatę podczas gdy K.M. nigdy nie pobierała żadnych pieniędzy od A.D. jak również nie przekazywała jej pieniędzy na spłatę albowiem nie korzystała z tych środków.

- A.D. przekazała K.M. wszystkie środki z pożyczki nr 4817/2011 zaciągniętej w SKOK Wołomin w dniu 20 kwietnia 2011 r. zaś oskarżona przekazywała A.D. środki na spłatę podczas gdy K.M. nigdy nie pobierała żadnych pieniędzy od A.D. jak również nie przekazywała jej pieniędzy na spłatę albowiem nie korzystała z tych środków.

- B.W. wynajęła prawnika w celu wyegzekwowania swoich praw w związku z zatrudnieniem w spółce oskarżonej w trakcie negocjacji K.M. miała szantażować B.W. podczas gdy zdarzenia te nie miały miejsca i zostały zmyślane przez B.W. wyłącznie w celu oczernienia oskarżonej,

- K.M. instruowała D.B. o tym jak ma zeznawać podczas gdy zdarzenia te nie miały miejsca,

II. naruszenie art. 7 k.p.k. poprzez błędną ocenę dowodów polegającą na:

- błędnej ocenie wyjaśnień oskarżonej polegającej na przyjęciu przez Sąd Okręgowy że:
 - oskarżona miała przyznać się do zarzucanych czynów podczas gdy oskarżona wyłącznie potwierdziła fakt wystawiania nierzetelnych zaświadczeń o zarobkach niektórym ze świadków zeznających w sprawie,
 - oskarżona mija się z prawdą zaprzeczając jakoby pozyskiwała środki z kredytów zaciągniętych przez A. D., D.B., A.H., B.W., R.W. podczas gdy relacje ww. osób skazanych za przestępstwa wyłudzenia kredytów i oszustw prawomocnym wyrokiem tutejszego sądu są niewiarygodne,
 - wyjaśnienia oskarżonej jako chwiejne, niespójne, niejasne i nielogiczne nie zasługują na wiarę za wyjątkiem okoliczności obciążających przyznanych przez oskarżoną co stanowi naruszenie zasad obiektywizmu i świadczy o wybiórczej, tendencyjnej ocenie sądu okręgowego,
 - bezzasadnym przyjęciu, że zeznania B.W. są wiarygodne, podczas gdy zeznania te mają charakter tendencyjny, świadek zataiła szereg istotnych dla sprawy okoliczności jak również pozostają w sprzeczności z zasadami doświadczenia życiowego,
 - bezzasadnym przyjęciu, że zeznania A.H. podczas gdy zeznania te mają charakter tendencyjny, świadek zataiła szereg istotnych dla sprawy okoliczności jak również pozostają w sprzeczności z zasadami doświadczenia życiowego,
 - bezzasadnym przyjęciu, że zeznania R.W. są wiarygodne, podczas gdy zeznania te mają charakter tendencyjny, świadek zataił szereg istotnych dla sprawy okoliczności jak również pozostają w sprzeczności z zasadami doświadczenia życiowego,
 - bezzasadnym przyjęciu, że zeznania D.B. są wiarygodne podczas gdy zeznania te mają charakter tendencyjny, świadek zataiła szereg istotnych dla sprawy okoliczności jak również pozostają w sprzeczności z zasadami doświadczenia życiowego,
 - bezzasadnym przyjęciu, że zeznania A.D. są wiarygodne podczas gdy zeznania te mają charakter tendencyjny, świadek zataiła szereg istotnych dla

sprawy okoliczności jak również pozostają w sprzeczności z zasadami doświadczenia życiowego,

- bezzasadnej odmowie przydania przymiotu wiarygodności zeznaniom R. J. podczas gdy zeznania świadka są spójne, logiczne i konsekwentne”.

Obrońca wniósł w konkluzji o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonej od zarzucanych jej czynów.

Wyrokiem z dnia 19 kwietnia 2017 r. Sąd Apelacyjny w [...] zmienił zaskarżony wyrok jedynie w zakresie podstawy prawnej wymiaru kary za ciągłe przestępstw oraz w zakresie podstawy prawnej skazania.

Od prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] kasację wywiódł obrońca skazanej K.M. zarzucając rażącą obrazę przepisów prawa procesowego, tj. art. 457 § 3 k.p.k. w zw. z art. 433 § 2 k.p.k. polegającą na nieodniesieniu się przez Sąd Apelacyjny w sposób należyty do zarzutów podniesionych w apelacji, tj.:

„A) pominięciu przy ocenie zeznań B.W. podniesionych w apelacji zarzutów kwestionujących wiarygodność świadka a odnoszących się do zatajenia przez świadka następujących okoliczności:

- mąż B.W. prowadził działalność gospodarczą w związku z którą ciążyło na nim zadłużenie z tytułu należności ZUS,

- w związku z niepowodzeniem tej działalności, rodzina W. przeprowadziła się z B.do W.,

- rodzina W. znajdowała się w trudnej sytuacji — w celu zakupu niewielkiego mieszkania zaciągnięto kredyt hipoteczny, B.W. pracowała jako sprzątaczką, W. W. miał nieuregulowane zobowiązania wobec ZUS,

- w związku z postępującą chorobą męża - jak się później okazało śmiertelną - powstało szereg potrzeb, których z racji niedyspozycji W.W. - B.W. nie była w stanie zaspokoić,

- dorosły syn B.W. i W.W., zamiast wspomagać rodziców był dla nich dodatkowym źródłem kłopotów - R.W. był osobą żyjącą na bakier z prawem — z akt postępowania przygotowawczego wynika, iż (k. 1497) był osobą 5 krotnie skazaną za: oszustwa (3 skazania), przywłaszczenie mienia oraz posiadanie narkotyków. Skazania te skutkowały orzeczeniem obowiązku naprawienia szkody i grzywnami,

- świadek twierdzi, że nie otrzymywała żadnej pensji ze spółki K. M. podczas gdy w okresie od 12 marca 2008 do 8 stycznia 2009 świadek otrzymała 6.000 zł

- świadek w połowie 2008 r. założyła własną działalność gospodarczą pod nazwą: P.,

- pomimo rzekomego nie regulowania przez K. M. wynagrodzenia świadek nie złożyła skargi do PIP ani do sądu pracy

B) pominięciu przy ocenie zeznań A.H. przez Sąd Apelacyjny podniesionych w apelacji zarzutów kwestionujących wiarygodność zeznań świadka, tj.:

- z przedstawionych w toku postępowania sądowego dowodów wynika, że A.H. w okresie od 18 marca 2008 r. do 5 lutego 2009 r, wypłacono kwotę 17.850 zł (por. dowody złożone przy piśmie obrońcy z dnia 19 sierpnia 2015) podczas gdy w trakcie postępowania przygotowawczego świadek zeznała, że cyt.: *„łącznie to mogła mi wypłacić ze 2000 zł za całą moją pracę w Q”*.

- świadek w okresie od września do października 2008 r. otrzymała zaliczkę ze środków spółki w wysokości 11.900 zł z której się nigdy nie rozliczyła w stosunku do spółki,

- świadek potrzebowała pieniędzy: jej syn J. L. miał problemy z prawem i ciągnęły się za nim sprawy narkotykowe, jej mąż cierpiał na depresję i utrzymywał się ze skromnej renty.

C) pominięciu przy ocenie zeznań D.B. podniesionych w apelacji zarzutów kwestionujących wiarygodność świadka, a odnoszących się do szeregu niewyjaśnionych i niejasnych dla oceny całokształtu zeznań świadka okoliczności, tj.:

- motywów dla których D.B. godziła się na bierną rolę figuranta skoro K.M. nie wypłacała jej nawet wynagrodzenia,

- dlaczego rzekome zobowiązanie K.M. do spłaty zaciągniętych przez D.B. kredytów nie zostało sporządzone na piśmie lub w obecności choćby jednego świadka?

- motywów dla których D.B. godziła się na ten dość karkołomny sposób pozyskiwania funduszy dla swojego pracodawcy, skoro z racji posiadanych

kwalifikacji i doświadczenia doskonale zdawała sobie sprawę z ciążącego na niej ryzyka udziału w takim przedsięwzięciu,

- wyjaśnienia dlaczego nikt postronny nie widział rzekomego przekazywania środków K.M. przez D.B.,

- dlaczego świadek nie zażądała choćby pokwitowania od K.M.?

D) pominięciu przy ocenie zeznań A.D. podniesionych w apelacji zarzutów kwestionujących wiarygodność świadka, a odnoszących się do szeregu niewyjaśnionych i niejasnych dla oceny całokształtu zeznań świadka okoliczności, tj.:

- nie wyjaśnieniu dlaczego oskarżona miała wykorzystywać również A. D. - osobę zamieszkałą w tej samej miejscowości, córkę jej sąsiadów w taki sposób.

- nie wyjaśnieniu dlaczego oskarżona miała podjąć próbę ratowania finansów swojej firmy poprzez zaciąganie kolejnych, drogich pożyczek za pośrednictwem figurantów skoro takie działanie nie miało ekonomicznego uzasadnienia.

E) pominięciu przy ocenie zeznań R.W. podniesionych w apelacji zarzutów kwestionujących wiarygodność świadka, a odnoszących się do zatajenia oraz podania niezgodnych z prawdą przez świadka następujących okoliczności:

- Świadek zataił fakt prowadzenia działalności przez siebie i przez ojca,
- Świadek zataił fakt istnienia zadłużenia na działalności wobec ZUS i US,
- Świadek zataił fakt, iż pełnił rolę figuranta w działalności prowadzonej przez ojca,

- w związku z niepowodzeniem tej działalności, rodzina W. przeprowadziła się z B. do W.,

- rodzina W. znajdowała się w trudnej sytuacji — w celu zakupu niewielkiego mieszkania zaciągnięto kredyt hipoteczny, jego matka pracowała jako sprzątaczką, W.W. miał nieuregulowane zobowiązania wobec ZUS,

- w związku z postępującą chorobą ojca — jak się później okazało śmiertelną
- rodzina W. miała szereg potrzeb, których z racji niedyspozycji W.W. nie byli w stanie zaspokoić,

- R.W. był osobą żyjącą na bakier z prawem — z akt postępowania przygotowawczego wynika, iż (k. 1497) był osobą 5 krotnie skazaną za: oszustwa

(3 skazania), przywłaszczenie mienia oraz posiadanie narkotyków. Skazania te skutkowały orzeczeniem obowiązku naprawienia szkody i grzywnami.

F) pominięciu przy ocenie zeznań M.J. podniesionych w apelacji zarzutów kwestionujących wiarygodność świadka, a odnoszących się do podania niezgodnych z prawdą przez świadka okoliczności jakoby K.M. nie angażowała się finansowo w powyższe przedsięwzięcie pomimo złożonego do akt sprawy pokwitowania z dnia 17 grudnia 2009 r. oraz dowodu uiszczenia zaliczki z dnia 30.04.2010 r. z których treści wynika, że oskarżona zaangażowała się finansowo w przedsięwzięcie groty solnej (por. dowody złożone przy piśmie obrońcy z dnia 19 sierpnia 2015)”.
W konkluzji autor kasacji wniósł o uchylenie w całości skarzonego wyroku Sądu Apelacyjnego wraz z poprzedzającym go wyrokiem Sądu Okręgowego i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

W odpowiedzi na kasację prokurator Prokuratury Rejonowej wniósł o oddalenie tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia jako oczywiście bezzasadnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja wniesiona przez obrońcę skazanej K.M. okazała się bezzasadna w stopniu oczywistym, o jakim mowa w art. 535 § 3 k.p.k., co uzasadniało jej oddalenie na posiedzeniu bez udziału stron.

Tak dokładne przytoczenie zarzutów apelacyjnych było konieczne, bowiem analiza treści zarzutów kasacyjnych wskazuje, że dotyczą one tego samego obszaru zagadnień faktycznych i prawnych, a skarga zmierza do kolejnego kwestionowania prawidłowości dokonanej przez Sąd pierwszej instancji - i zaakceptowanej w pełni w wyniku kontroli apelacyjnej przez Sąd odwoławczy - oceny materiału dowodowego oraz ustaleń faktycznych.

Kasacja została skonstruowana w taki sposób, że zarzuty dotyczyły w istocie rzeczy wyroku Sądu pierwszej instancji, zaś poprzez ich powiązanie z zarzutami pod adresem orzeczenia Sądu odwoławczego jego autor starał się doprowadzić do poddania ocenie przez Sąd Najwyższy ustaleń faktycznych dokonanych przez Sąd Okręgowy.

Mając na względzie te uwagi, przypomnieć należy, że zgodnie z art. 519 k.p.k. kasacja może być wniesiona (...); od prawomocnego wyroku sądu odwoławczego (...); Zarzuty kasacyjne skierowane do orzeczenia Sądu pierwszej instancji podlegają rozważeniu tylko w takim zakresie, w jakim jest to nieodzowne dla należytego rozpoznania zarzutów stawianych orzeczeniu sądu odwoławczego. Natomiast postępowanie kasacyjne nie może stanowić powtórzenia postępowania apelacyjnego i nie jest swego rodzaju trzecią instancją odwoławczą, mającą służyć kolejnemu weryfikowaniu poprawności zapadłych orzeczeń w Sądach pierwszej i drugiej instancji. Stwierdzenie zasadności tego rodzaju zarzutów kasacyjnych ma znaczenie wyłącznie w kontekście ewentualnego zarzutu podniesionego do zaskarżonego kasacją orzeczenia Sądu odwoławczego (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 listopada 1996 r., III KKN 148/96, OSNKW 1997, z. 1-2, poz. 12). Z istoty samej kasacji wynika, że w tym postępowaniu niedopuszczalne jest dokonywanie przez Sąd Najwyższy ponownej oceny dowodów, czy też poprawności dokonanych ustaleń faktycznych. Sąd kasacyjny może tylko zbadać, czy Sądy obydwu instancji dokonując tych ustaleń nie dopuściły się rażącego naruszenia reguł procedowania, co mogłoby mieć wpływ na ustalenia faktyczne, a w konsekwencji na treść wyroku. Zatem kontroli w trybie kasacji podlegają nie same ustalenia faktyczne, ale sposób ich dokonania. Kasacja może być wniesiona tylko z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. lub innego rażącego naruszenia prawa, jeżeli mogło ono mieć istotny wpływ na treść orzeczenia. Zatem, przepis art. 523 § 1 k.p.k. dotyczy jedynie bardzo poważnego naruszenia przepisów prawa, zbliżonego w swym znaczeniu do rangi bezwzględnej przyczyny odwoławczej.

Analizując niniejszą sprawę pod kątem ewentualnego naruszenia przez Sąd Apelacyjny norm z art. 433 § 2 k.p.k., czy też art. 457 § 3 k.p.k., trzeba stwierdzić, że brak jest podstaw do podnoszenia, iż kryteria w nich przewidziane nie zostały zrealizowane. Sąd odwoławczy rozważył wszystkie zarzuty i wnioski podniesione w apelacji obrońcy i wystarczająco umotywowował swój stosunek do nich. Uzasadnienie wyroku Sądu odwoławczego w pełni odpowiada wymogom określonym w art. 457 § 3 k.p.k. Wbrew sugestiom obrońcy, nie można utożsamiać faktu niepodzielenia zasadności podniesionego w apelacji zarzutu z brakiem ustosunkowania się do

niego. Motywy kasacji wskazują natomiast wprost, że obrońca prezentując własną ocenę dowodów opartą na ich jednostronnej analizie, polemizuje z ustaleniami faktycznymi i oceną wiarygodności dowodów wskazujących na sprawstwo skazanej w omawianym zakresie.

Lektura uzasadnienia Sądu drugiej instancji oraz ustalonego stanu faktycznego na etapie postępowania rozpoznawczego pozwala więc przychylić się do stanowiska wyrażonego przez prokuratora w odpowiedzi na wniesioną kasację, że zarzuty w niej podniesione są oczywiście bezzasadne.

Z tych przyczyn, nie znajdując podstaw do uwzględnienia kasacji, Sąd Najwyższy orzekł o jej oddaleniu, jako oczywiście bezzasadnej.

kc